

skriver om Hustruens Ret, gjælder i paakommende Tilfælde lige saa fuldt om Mandens.

Den Hustru altsaa, hvis Mand er hende utro, kan *for det første* faa ham *straffet* derfor: Herom bestemmer almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 § 159: „Den, som gjør sig skyldig i Hoer, straffes med Fængsel eller, i Tilfælde af, at det ægteskabelige Samliv er hævet, og iøvrigt under formildende Omstændigheder, med Fængsel. Offentlig Paatale finder kun Sted, naar den fornærmede Ægtefælle forlanger det“. Heraf ses, at Betingelsen er ikke blot, at Sagen *meldes* til Politiet, — som ved de fleste andre Forbrydelser — men at Hustruen skal fremsætte en formelig *Begjæring* om at faa Manden straffet. Det er en Forandring fra den ældre Ret, navnlig Kristian den 5tes Danske Lov, thi efter den skulde det Offentlige af egen Drift paatale Ægteskabsbrud. Dette var endog bibeholdt i Udkastet til Straffeloven, dog saaledes at den uskyldige Ægtefælle kunde faa den anden fri ved at fremsætte Begjæring derom, inden Dom var fældet ved Underretten. Det var under Behandlingen i Rigsdagen, at Bestemmelsen fik det oven anførte Indhold. I de fleste fremmede Lande er det en Betingelse for Straf, at Skilsmisse samtidig finder Sted, men det kræves altsaa ikke her. — Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret har i en Dom af 13de November 1875 fortolket Ordene: „den fornærmede Ægtefælle“ saaledes, at Hustruen ikke kan faa Manden straffet, naar hun selv er skyldig i samme Brøde, men det er dog meget tvivlsomt, om denne Fortolkning er holdbar.

Det er iøvrigt en Selvfølge, at det ikke koster Hustruen en Øre at faa denne Straffesag fremmet. Al Strafferetspleje her hjemme sker for Statens eller den domfældtes Regning. Men dermed følger ganske vist ogsaa, at hun er pligtig til at nøjes med den Behandling, som de offentlige Myndigheder bl. a. ogsaa den af det Offentlige som Aktor beskikkede Sagfører giver Sagen, hvilket har saa meget mere Betydning, som det er Anklagemagtens Sag at overbevise Manden om hans Brøde, forinden han kan blive straffet.

Den Straf, Manden kan idømmes, er Fængsel eller Bøder. De sidste kunne idømmes fra 2 Kr.—4000 Kr., og Manden har Ret til at betale dem af Fællesboets Midler, uden at hans Andel i dem derfor bliver mindre, naar de en Gang ved Ægteskabets Opløsning skulle deles. Undlader Manden at betale Bøden inden den